

Dosarul nr.1-82/2025
1-250088870-18-1-23062025

S E N T I N Ț Ă
ÎN NUMELE LEGII

25 mai 2026

or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă

În componența:

Președintele ședinței, judecător

Olesea Ciocîrtă-Rusu

Grefier:

David Bulai

Cu participarea:

Procurorului

Diana Cernomorcenco

Apărătorului

Jaman Constantin

a judecat în ședință de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui:

Cavtunov Artiom ***** născut la *****, IDNP*****, domiciliat or. Vulcănești, str. ***** 27, cetățean al Republicii Moldova, nesupus serviciului militar, studii medii speciale, divorțat, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, nu deține grade de invaliditate, anterior ne judecat,

de comiterea infracțiunii prevăzută de art.325 alin. (1) Cod penal al R. Moldova,

Durata examinării cauzei 23.06.2025 – 25.05.2026

Procedura de citare legală executată.

Acuzatorul de stat din cadrul Procuraturii Căușeni oficiul Ștefan Vodă, Cernomorcenco Diana a solicitat recunoașterea inculpatului Cavtunov Artiom, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 1400 unități convenționale.

Încasarea din contul lui Cavtunov Artiom în folosul statului cheltuielile de judecată în sumă de 2100 lei.

Corpuri delictive: 1 bancnotă cu nominalul de 500 hrivne Ucraina, recunoscută și anexat la prezenta cauză penală prin ordonanța OUP din 22.02.2025 care se află la materialele cauzei, de confiscat în contul statului.

Apărătorul inculpatului Cavtunov Artiom, Jaman Constantin a solicitat emiterea sentinței de achitare din motiv că fapta infracțională nu întrunește elementele infracțiunii.

În baza materialelor din dosar și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă :

1. Cavtunov Artiom, la 21.02.2025, aproximativ la ora 15:10, deplasându-se la volanul mijlocului de transport de model „Mercedes Vito”, cu n/î BH 8304 (Ucraina), pe drumurile publice a r-lui Ștefan Vodă, traseul R30, km 77+570, s. Răscăieții Noi, a fost stopat de către subofițerul superior de patrulare Serghei Copancean, care se afla

în serviciu, cu automobilul de model „Dacia Duster” n/î MAI 9917, în cadrul controlului s-a constat că automobilul condus de Artiom Cavtunov, care nu este înmatriculat în Republicii Moldova nu are vinieta.

În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravenției prevăzute de art. 287³ alin.(1) din Codul Contravențional, Artiom Cavtunov, cunoscând cu certitudine că angajații Inspectoratului Național de Securitate Publică, dețin calitatea de funcționar public cu statut special, adică sunt persoane publice în sensul art.123 alin (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri ce nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul angajatului INSP Serghei Copancean, în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute și pentru a-l determina să ignore obligațiile funcționale, să nu-l documenteze și sancționeze pentru comiterea contravenției prevăzută de art.287³ alin.(1) din Codul Contravențional, a oferit acestuia suma de 500 (cinci sute) Hrivne, pe care i-a ascuns în pașaportul pe numele său, pe care l-a prezentat împreună cu permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, actele respective și banii fiind transmiși lui Serghei Copancean, comunicându-i polițistului că se grăbește și nu are timp.

2. *Fiind audiat în ședința de judecată inculpatul Cavtunov Artiom, a declarat că, la data de 21.02.2025, împreună cu concubina sa, Cuznețova Tatiana, s-au deplasat din or. Odessa spre mun. Chișinău, cu destinația Aeroportul Internațional Chișinău, la volanul unui automobil de model Mercedes Vito, cu numărul de înmatriculare 8304. Împreună cu ei călătorea și un cetățean german. Potrivit declarațiilor inculpatului, la punctul de trecere Starokazacie, pasagerul respectiv a întâmpinat probleme legate de acte, motiv pentru care au fost reținuți aproximativ două ore. În această perioadă, de concubina sa s-a apropiat o femeie care a solicitat să fie transportată la aeroport, iar aceștia au acceptat.*

Inculpatul a relatat că, în jurul orei 15:00, au ajuns la PTF Tudora, unde au trecut controlul de frontieră. Pe teritoriul punctului de trecere se afla o filială MAIB, iar acesta a intenționat să achite vinieta. În acest scop, a luat actele și banii din automobil și s-a deplasat la ghișeu, însă, din cauza unei întreruperi tehnice și a lipsei de timp, s-a întors la automobil și i-a solicitat concubinei sale să perfecteze vinieta online. Potrivit declarațiilor sale, existau probleme cu conexiunea la internet, iar procesarea plății întârzia, motiv pentru care se deplasa cu viteză redusă, așteptând conectarea la internet.

Acesta a mai declarat că, la aproximativ 10 km de punctul de trecere, a observat un automobil al poliției staționat pe marginea drumului, pe lângă care au trecut, continuând deplasarea. Ulterior, automobilul poliției i-a ajuns din urmă și a fost stopat în jurul orei 15:30, în s. Răscăieții Noi. Înțelegând motivul stopării, inculpatul a luat telefonul mobil și s-a apropiat de colaboratorii de poliție pentru a le arăta că vinieta fusese comandată și că plata era în curs de procesare. Potrivit acestuia, polițistul aflat la volanul automobilului de serviciu i-a solicitat actele.

În continuare, inculpatul a declarat că s-a întors la automobil, a luat scurta și i-a cerut lui Cuznețova Tatiana actele aflate în portbagajul scaunului din față, după care s-a apropiat de automobilul poliției și a transmis documentele prin geamul întredeschis al șoferului. Polițistul i-ar fi spus să revină la automobilul său și să aștepte două minute. În timp ce se afla în automobil, inculpatul a observat că plata vinierei fusese efectuată, iar după aproximativ 10 minute s-a apropiat din nou de automobilul poliției, prezentând telefonul mobil cu confirmarea achitării și menționând că se grăbeau la aeroport. Potrivit declarațiilor sale, unul dintre polițiști i-a comunicat că vinieta nu apărea încă în sistem și că trebuie să mai aștepte.

Inculpatul a mai declarat că, după încă aproximativ 10 minute, s-a apropiat din nou de polițiști, însă aceștia i-au comunicat că, la momentul stopării, vinieta lipsea și că urmează să documenteze cazul. Acesta le-ar fi explicat că au existat probleme cu internetul și că nu a reușit să ajungă la o benzinărie unde ar fi putut achita vinieta. Ulterior, i-a fost întocmit un proces-verbal contravențional, pe care l-a semnat și a primit copia acestuia, însă actele nu i-au fost restituite imediat, fiind informat doar că trebuie să aștepte, fără a i se comunica motivul.

Potrivit declarațiilor inculpatului, în timp ce așteptau, pasagera din automobilul său, pe nume Ludmila, s-a apropiat și a întrebat care este motivul stopării. Acesta a susținut că au așteptat în automobil aproximativ 1,5–2 ore, după care au sosit două automobile ale grupei operative. Ulterior, o persoană din cadrul grupei operative i-a comunicat că este bănuit de dare de mită. Inculpatul a declarat că nu a fost de acord cu această acuzație și a solicitat verificarea înregistrărilor de pe body-camera, fiindu-i comunicat că toate circumstanțele vor fi verificate, însă că este necesară efectuarea unor acțiuni procesuale. Acesta a menționat că nu a participat la acțiunile efectuate, stând deoparte.

În continuare, inculpatul a declarat că i s-a propus să se deplaseze la Inspectoratul de Poliție Ștefan Vodă pentru a oferi declarații. Acolo, potrivit afirmațiilor sale, i s-a explicat că, în cazul în care ar recunoaște că a dat mită, i s-ar aplica o amendă și ar putea pleca, însă acesta nu a fost de acord, susținând că banii ar fi putut ajunge în pașaport din buzunar. Totodată, a afirmat că, dacă polițiștii l-ar fi întrebat, le-ar fi oferit explicațiile necesare.

Totodată, inculpatul a declarat că, după audierea sa în sediul Inspectoratul de Poliție Ștefan Vodă, a purtat o discuție în exterior cu polițistul aflat la volanul automobilului de serviciu, care i-ar fi comunicat că au crezut că este vorba despre o provocare.

Totodată inculpatul a declarat că automobilul pe care îl conducea a fost stopat de către colaboratorii de poliție aproximativ în jurul orelor 15:30 min., și presupune că banii puteau nimeri în pașaport din buzunarul său.

Inculpatul a mai precizat că nu a contestat procesul-verbal contravențional întocmit pe numele său

3. *Fiind audiat în ședința de judecată martorul acuzării*, Grudcov Vadim a declarat că, activează în calitate de subofițer superior al INSP și îl cunoaște pe inculpatul Cavtunov Artiom în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Referitor la circumstanțele cauzei, martorul a declarat că, la data de 21.02.2025, a fost implicat în serviciul de patrulare conform graficului, împreună cu colegul său,

Copancean ***** utilizând automobilul de serviciu de model Dacia Duster, cu numărul de înmatriculare MAI 9917. Potrivit declarațiilor sale, în jurul orei 13:00 activau în localitatea Răscăeții Noi, pe traseul R30.

Martorul a relatat că, pentru conducerea unui mijloc de transport fără certificat ce atestă achitarea vinierei, a fost stopat un automobil de model Mercedes, cu numere de înmatriculare ucrainene, condus de inculpatul Cavtunov Artiom. Acesta a explicat că verificarea existenței vinierei a fost efectuată prin baza de date, utilizând aplicația „Edata”, unde s-a constatat că automobilul respectiv circula fără vinieta. Martorul a precizat că verificarea se efectua manual, însă nu își amintește care dintre ei a realizat concret verificarea.

Potrivit declarațiilor sale, automobilul de serviciu a fost oprit în spatele automobilului condus de inculpat. Martorul a menționat că a auzit discuția purtată între colegul său și inculpat, în cadrul căreia colegul i-a comunicat acestuia motivul stopării, și anume lipsa vinierei. Conform afirmațiilor martorului, inculpatul a recunoscut acest fapt și a declarat că va achita vinieta ulterior, motivând că nu avea posibilitatea să o facă la acel moment, întrucât, probabil, nu funcționa internetul.

Martorul a mai declarat că, ulterior, inculpatul s-a deplasat spre propriul automobil, iar în acel timp el a coborât din automobilul de serviciu și a stopat un alt automobil pentru încălcarea regulamentului circulației rutiere. Acesta a precizat că s-a apropiat de acel conducător auto și că aproximativ două minute a fost ocupat cu documentarea celeilalte încălcări. Potrivit afirmațiilor sale, din momentul în care s-a apropiat de al doilea automobil și până la revenirea sa la automobilul de serviciu au trecut aproximativ unu-două minute.

Martorul a declarat că nu a văzut momentul transmiterii actelor sau al unor sume de bani și nici alte circumstanțe legate de aceasta. Ulterior, revenind la automobilul de serviciu pentru întocmirea procesului-verbal, colegul său, Copancean ***** i-a comunicat că în pașaportul lui Cavtunov Artiom se află mijloace bănești, menționând ulterior că era vorba despre suma de 500 de hrivne. Martorul a precizat că, după aceasta, împreună cu colegul său au apelat serviciul 112.

Potrivit declarațiilor sale, colegul său i-a comunicat că banii au fost puși în pașaport de către inculpatul Cavtunov Artiom, arătându-i doar pașaportul în care se aflau banii. Martorul a declarat că, la acel moment, echipamentul de serviciu nu era dotat cu cameră video și că nu au fost efectuate înregistrări video ale incidentului. Acesta a explicat că efectuau înregistrări video doar atunci când observau o încălcare evidentă și dacă reușeau să o înregistreze.

Totodată, martorul a menționat că automobilul de serviciu nu era dotat cu registrator video și că Serviciul Anenii Noi, Căușeni și Ștefan Vodă al Secției Patrulare Centru din cadrul Direcției Patrulare Centru a INSP nu dispunea de camere video.

Martorul a mai declarat că colegul său i-a comunicat că a înțeles că banii au fost oferți pentru încălcarea comisă de inculpat. În același timp, acesta a menționat că nu își amintește dacă suma oferită era destinată achitării amenzii pentru încălcarea imputată inculpatului. De asemenea, a declarat că nu își amintește peste cât timp a sosit grupa operativă la fața locului.

În final, martorul a precizat că își susține declarațiile oferite în faza de urmărire penală.

4. *Fiind audiat în ședința de judecată martorul acuzării, Copancean ****** a declarat că activează în cadrul INSP și îl cunoaște pe inculpatul Cavtunov Artiom în legătură cu exercitarea atribuțiilor de serviciu, fără a avea alte relații cu acesta.

Referitor la circumstanțele cauzei, martorul a declarat că, la data de 21.02.2025, fiind implicat în serviciu în schimbul I, împreună cu colegul său, Grudcov Vadim, utilizând automobilul de serviciu de model Dacia Duster cu numărul de înmatriculare MAI 9917, activau în localitatea Răscăeții Noi, pe traseul R30. Potrivit declarațiilor sale, probabil el se afla la volanul automobilului de serviciu.

Martorul a relatat că a fost stopat un automobil de model Mercedes, cu numere de înmatriculare ucrainene, întrucât acesta nu deținea dovada achitării vinietei, fapt verificat prin baza de date, utilizând aplicația „Edata”. Acesta a precizat că verificarea se efectua manual și dura câteva secunde.

Potrivit declarațiilor sale, la momentul stopării nu au reușit să coboare din automobilul de serviciu, deoarece inculpatul Cavtunov Artiom s-a apropiat de automobilul poliției și a comunicat că se grăbește și că nu deține documentul ce confirmă achitarea vinietei. Totodată, inculpatul ar fi menționat că se află în proces de perfectare a vinietei. Martorul a declarat că inculpatul nu a comunicat nimic despre existența unor probleme de conexiune la internet.

Martorul a mai declarat că i-a solicitat inculpatului să prezinte permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, iar acesta s-a deplasat la automobilul său, spre bancheta șoferului, revenind ulterior cu permisul de conducere, certificatul de înmatriculare și pașaportul străin, în interiorul căruia se afla o bancnotă de 500 de hrivne ucrainene. Potrivit afirmațiilor martorului, l-a întrebat pe inculpat „ce sunt cu acești bani?”, iar acesta ar fi răspuns că sunt „pentru a nu fi documentat, din motiv că se grăbește”.

În continuare, martorul a declarat că i-a solicitat inculpatului să aștepte la automobil pentru a fi întocmit un proces-verbal în baza art. 287 Cod contravențional și că a efectuat un apel la serviciul 112 pentru a denunța cazul și a solicita grupa operativă la fața locului. Acesta a menționat că, în timpul documentării cazului, inculpatul l-a rugat să nu fie documentat pentru contravenție.

Potrivit declarațiilor martorului, procesul-verbal contravențional a fost întocmit, semnat de către inculpatul Cavtunov Artiom și copia acestuia i-a fost înmănată. Martorul a precizat că inculpatul nu a formulat obiecții asupra procesului-verbal, comunicând doar că se grăbește.

Martorul a mai declarat că nici el și nici colegul său nu erau dotați cu body-camera și că nu au efectuat înregistrări video ale incidentului, întrucât totul s-a produs spontan. Totodată, acesta a menționat că, la acel moment, nu deținea asupra sa sume bănești în hrivne ucrainene.

Acesta a declarat că i-a comunicat colegului său, Grudcov Vadim, despre banii găsiți în pașaport în momentul întocmirii procesului-verbal și că i-a explicat acestuia că banii au fost oferți de inculpat pentru a nu fi documentat.

Martorul a mai relatat că, în momentul în care inculpatul a venit să prezinte actele, el se afla deja în afara automobilului de serviciu. Potrivit afirmațiilor sale, inculpatul i-a

prezentat permisul de conducere, certificatul de înmatriculare și pașaportul străin. Acesta a precizat că nu i-a solicitat pașaportul străin, întrucât permisul de conducere era suficient, însă inculpatul a prezentat pașaportul împreună cu celelalte documente.

Martorul a declarat că, în momentul deschiderii pașaportului, a observat în interior bancnota de 500 de grivne și că a perceput acei bani ca fiind oferiți pentru a nu-l documenta pe inculpat pentru lipsa vinierei. Totodată, acesta a precizat că bancnota era vizibilă chiar și cu pașaportul închis și că actele nu erau păstrate într-o husă specială. De asemenea, a menționat că actele i-au fost înmânate pe rând.

Potrivit declarațiilor sale, nu l-a informat pe inculpat că va fi denunțat pentru acest caz, comunicându-i doar că va fi documentat contravențional. Martorul a precizat că nu își amintește dacă, după primirea pașaportului cu banii în interior, i-a comunicat inculpatului că oferirea banilor constituie o faptă ilegală.

Acesta a mai declarat că procesul-verbal contravențional a fost întocmit înainte de sosirea grupei operative și că documentul a fost redactat în limba română. Martorul a precizat că inculpatul Cavtunov Artiom este cetățean al Republicii Moldova și deținea permis de conducere moldovenesc. Totodată, a menționat că inculpatul nu a solicitat traducător și nu a făcut mențiuni în acest sens în procesul-verbal.

În continuare, martorul a declarat că, în cadrul documentării efectuate de grupa operativă, atât el, cât și colegul său au fost audiați. Acesta a precizat că nu poate comunica dacă asupra bancnotei au fost efectuate verificări privind ridicarea unor urme digitale.

În final, martorul a declarat că, până la întocmirea procesului-verbal contravențional, nu exista dovada achitării vinierei.

5. *Martorul apărării, Kuznetsova Tetiana, fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că se află în relații de concubinaj cu inculpatul Cavtunov Artiom.*

Referitor la circumstanțele cauzei, martora a declarat că, la data de 21.12.2025, ea, împreună cu Cavtunov Artiom și un cetățean german, s-au deplasat cu automobilul de model Mercedes Vito din Odessa spre Aeroportul din Chișinău, pentru a întâmpina niște prieteni. Potrivit declarațiilor sale, inițial ea se afla la volanul automobilului, ulterior fiind înlocuită de inculpat.

Martora a relatat că au traversat frontiera prin PTF Starokazacie, iar la frontiera ucraineană cetățeanul german care îi însoțea a întâmpinat probleme cu actele, fiind reținut aproximativ două ore. Aceasta a menționat că în privința persoanei respective a fost întocmit un proces-verbal și un document de deport. În perioada în care așteptau cetățeanul german, de ei s-a apropiat o femeie pe nume Ludmila, pe care nu o cunoștea anterior, și care i-a rugat să o transporte împreună cu ei, motivând că avea probleme cu autobuzul și că, la fel, trebuia să ajungă la Aeroportul din Chișinău.

Potrivit declarațiilor martorei, după traversarea frontierei cu Republica Moldova, la volanul automobilului a urcat inculpatul Cavtunov Artiom. La punctul de trecere a frontierei, acesta a coborât pentru a achita vinieta, însă terminalul nu funcționa, motiv pentru care nu a reușit să efectueze plata și i-a solicitat să perfecteze vinieta online.

Martora a declarat că inițial a încercat să perfecteze vinieta de pe propriul telefon mobil, însă fără succes, ulterior încercând să efectueze operațiunea de pe telefonul inculpatului.

Aceasta a precizat că a introdus toate datele necesare, însă plata nu se finaliza, iar în tot acest timp ei continuau deplasarea cu automobilul.

Martora a mai declarat că, în localitatea Răscăieții Noi, au fost stopați de poliție. Potrivit afirmațiilor sale, inculpatul a luat telefonul mobil pentru a le demonstra polițiștilor că plata pentru vinieta nu putea fi efectuată. Ulterior, acesta a revenit la automobil și a solicitat scurta și actele. Martora a declarat că toate documentele se aflau în pașaport, pe care i l-a transmis inculpatului, iar acesta s-a deplasat la polițiști pentru a le prezenta documentele.

Potrivit declarațiilor sale, polițiștii i-au comunicat inculpatului că trebuie să aștepte. Între timp, plata pentru vinieta a fost efectuată cu succes, iar inculpatul s-a apropiat din nou de polițiști pentru a le prezenta confirmarea achitării, revenind ulterior cu copia procesului-verbal.

Martora a declarat că, aproximativ peste o jumătate de oră, la fața locului a sosit un alt automobil al poliției și că, până atunci, documentele nu le-au fost restituite și nu li s-a explicat motivul reținerii acestora. Potrivit afirmațiilor sale, după sosirea celui alt echipaj, li s-a comunicat că sunt bănuți de dare de mită unei persoane cu funcție de răspundere.

Martora a mai declarat că, în momentul în care i-a transmis documentele inculpatului Cavtunov Artiom, nici ea, nici celelalte persoane aflate în automobil nu au introdus bani în pașaport și că inculpatul nu i-a comunicat intenția de a oferi bani polițiștilor pentru soluționarea situației. Totodată, aceasta a menționat că inculpatul nu i-a relatat ulterior că ar fi transmis bani polițiștilor.

Potrivit declarațiilor martorei, după incident, a discutat cu inculpatul și a presupus că banii ar fi putut ajunge în pașaport în momentul în care încercau să achite vinieta la postul vamal.

Martora a declarat că, în momentul în care inculpatul a venit să ia documentele pentru a le prezenta polițiștilor, ea se afla pe bancheta din față a pasagerului. Aceasta a precizat că automobilul lor se afla la o distanță de aproximativ 2–3 metri în fața automobilului poliției. Totodată, a menționat că geamurile automobilului erau închise și că nu avea posibilitatea să observe toate acțiunile inculpatului, putând vedea doar prin oglinda retrovizoare.

Martora a mai declarat că nu a auzit discuția purtată între inculpat și angajații de poliție și că, din poziția în care se afla în automobil, nu putea vedea polițiștii, observând doar o parte a automobilului de serviciu, și anume partea stângă a acestuia.

Fiind audiată în faza de urmărire penală, martora a declarat că plata pentru vinieta fusese efectuată și că inculpatul prezentase polițiștilor confirmarea achitării. Totodată, aceasta a precizat că nu își amintește dacă, în cadrul urmăririi penale, a formulat obiecții privind vinieta. Martora a estimat că valoarea vinietei era de aproximativ 77–80 de lei și a menționat că, la terminal, transferul banilor se efectuează automat.

În final, martora a declarat că, după stoparea automobilului și în timp ce cazul era documentat, a coborât din automobil înainte de sosirea grupei operative și i-a întrebat pe polițiști motivul stopării, aceștia comunicându-i doar că trebuie să aștepte.

6. *Martorul apărării, Hrytskova Liudmyla, fiind audiată în ședința de judecată, a declarat că îl cunoaște pe inculpatul Cavtunov Artiom, însă nu se află în nicio relație cu acesta.*

Martora a declarat că, în cadrul urmăririi penale, a oferit declarații conforme adevărului. Referitor la circumstanțele cauzei, martora a relatat că, la data de 21.02.2025, avea nevoie să se deplaseze spre Chișinău, la Aeroport. Potrivit declarațiilor sale, rutiera cu care urma să plece nu a preluat-o din locul stabilit, motiv pentru care a urcat într-o rutieră de ocazie pentru a traversa frontiera. Ulterior, o prietenă a transportat-o până la PTF Starokazacie.

Martora a declarat că, după trecerea controlului de frontieră al Ucrainei, a observat un microbuz cu numere de înmatriculare ucrainene, în care se afla o femeie. Aceasta s-a apropiat și a întrebat dacă poate călători împreună cu ei, iar persoanele respective au acceptat. Potrivit afirmațiilor sale, în automobil se mai afla și un cetățean german. Martora a menționat că au așteptat o perioadă îndelungată în automobil, până la perfectarea actelor aceluia cetățean german.

Potrivit declarațiilor martorei, după traversarea frontierei, inculpatul Cavtunov Artiom a coborât din automobil pentru a cumpăra apă. Ulterior, după ce au traversat frontiera Republicii Moldova, într-o localitate, automobilul poliției i-a ajuns din urmă și i-a stopat.

Martora a declarat că știa despre existența unor probleme privind vinieta și că a auzit cum inculpatul i-a cerut Kuznetsova Tetiana să îl ajute la procurarea vinietai online, din cauza problemelor cu conexiunea la internet. Aceasta a menționat că, ulterior, plata pentru vinieta a fost efectuată cu succes.

Potrivit declarațiilor sale, în momentul stopării de către poliție, inculpatul a coborât din automobil cu telefonul mobil pentru a le arăta polițiștilor că vinieta era în curs de procesare și că plata nu se încărca. Ulterior, acesta s-a întors la automobil și a solicitat scurta și documentele de la Kuznetsova Tetiana, după care s-a deplasat din nou spre polițiști. Martora a mai declarat că, după confirmarea plății vinietai, inculpatul le-a prezentat polițiștilor dovada achitării.

Martora a precizat că, aflându-se în automobil, nu a observat ca cineva să introducă bani în documentele pe care inculpatul le-a luat cu sine și nici nu a auzit discuții între inculpat și Kuznetsova Tetiana referitoare la transmiterea unor bani către polițiști.

Aceasta a mai declarat că, până la sosirea celui de-al doilea echipaj de poliție, nu au înțeles motivul pentru care erau obligați să aștepte. Potrivit afirmațiilor sale, atunci când au întrebat polițiștii de ce trebuie să rămână la fața locului, li s-a comunicat doar să aștepte.

Martora a declarat că, în automobil, se afla pe bancheta din spate, pe locul din mijloc, iar automobilul poliției era staționat în spatele lor, la mică distanță. Totodată, aceasta a menționat că, în perioada în care așteptau, a utilizat în principal telefonul mobil, discutând ocazional și cu celelalte persoane aflate în automobil.

Potrivit declarațiilor sale, din momentul incidentului și până în prezent nu a mai discutat cu inculpatul Cavtunov Artiom, cu excepția unui apel telefonic primit cu două zile

înaintea ședinței de judecată, prin care acesta a informat-o despre necesitatea prezentării în instanță pentru a fi audiată în calitate de martor.

Martora a mai declarat că, în momentul audierii sale la poliție, procesul-verbal i-a fost tradus de către un traducător. După ce conținutul procesului-verbal de audiere i-a fost tradus, aceasta a declarat că a fost de acord cu cele consemnate, a semnat documentul și nu a formulat obiecții. Totodată, a menționat că, în cadrul urmăririi penale, a răspuns doar la întrebările adresate și că nu a fost întrebată despre vinietă.

7. Deși inculpatul vina de cele imputate nu a recunoscut-o, vinovăția acestuia se mai dovedește și prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, cercetate în ședința de judecată și anume:

- raportul OOS a SCO a IP Ștefan Vodă din 21.02.2025, potrivit căruia la 12.02.2025, ora 15:27, prin telefon a parvenit în unitatea de gardă a IP Ștefan Vodă o informație de la serviciul 112, că cu un apel telefonic s-a adresat angajatul INSP, inspector Serghei Copancean, echipajul de patrulare MAI 9917, care a comunicat că pe traseul R-30, km 77, s. Răscăieții Noi, r-1 Ștefan Vodă, la stoparea automobilului „Mercedes Vito”, cu n/î BH 8304TE (UA), șoferul a oferit mită 500 hrivne (UAH), (f.d.7);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului împreună cu foto-tabelul anexat, acțiune procesuală efectuată la 21.02.2025, în cadrul căreia a fost cercetat inclusiv automobilul de serviciu de model/marca „Dacia Duster”, cu n/î „MAI 9917”, al echipajului format din agenții de patrulare Serghei Copancean și Vadim Grudcov. În cadrul cercetării, pe torpedoul automobilului a fost depistată și ridicată o bancnotă cu nominalul de 500 Hrivne seria și nr. ЭС2815445, anul de emisie 2024, ce se afla în pașaportul cet. Artiom Cavtunov între paginile 2 și 3, (f.d.9-16);

- procesul-verbal de ridicare, acțiune procesuală efectuată la 21.02.2025, în cadrul căreia a fost ridicat procesul-verbal cu privire la contravenție prin care a fost sancționat Artiom Cavtunov, (f.d. 20);

- procesul-verbal cu privire la contravenție s/n MAI06 751240 din 21.02.2025, întocmit în privința lui Artiom Cavtunov, în baza art.287³ alin.(1) din Codul contravențional, (f.d.21);

- tabelul repartizării forțelor și mijloacelor a Serviciului AN-BE-CS-SV a Secției patrulare „Centru” a Direcției Patrulare „Centru” a INSP la data de 21.02.2025, conform cărui raza de acțiune a patrulelor pedestre și auto angajaților INSP al IGP Copancean Serghei și Grudcov Vadim, la data de 21.02.2025, constituia inclusiv or. Ștefan Vodă, traseul R-30, (f.d.26);

- fișa de post a angajatului Serghei Copancean, prin care se atestă că acesta deține funcție publică de execuție cu statut special, (f.d.38-42);

- raportul de expertiză judiciară cu nr. 34/12-R-1202 din 16.04.2025, potrivit concluziei căruia 1 (una) bancnotă cu nominalul de 500 (cinci sute) Hrivne Ucraina, cu seria și numărul ЭС2815445, anul de emisie 2024, este confecționată din hârtie specială (cu filigran și fire de protecție), cu folosirea formelor de tipar metalografic, plan-ofset și înalt (seria și numărul bancnotei) și corespund după metoda de confecționare și calitatea reproducerii elementelor poligrafice de design a specimenului realizat de întreprinderea emitentă, (f.d.68-70).

Corpul delict:

-1 bancnotă cu nominalul de 500 Hrivne Ucraina, recunoscută și anexat la prezenta cauză penală prin ordonanța OUP din 22.02.2025. (f.d.71, 72).

Aprecierea instanței:

8. În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.
9. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.
10. Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.
11. Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiție în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.
12. Explicații în acest sens se conțin și în pct.4) al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căruia, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.
13. În privința inculpatului a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adusă la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.
14. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața

instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

15. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).
16. În acest mod, instanța de judecată subliniază că și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a simlarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).
17. În corespundere cu art.93 alin.(1) CPP, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.
18. În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) CPP: „Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.
19. Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.
20. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
21. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
22. Potrivit art. 113 Cod Penal al RM „Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către

persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

23. Prin justetea probelor, instanța de judecată consideră acțiunile lui Cavtunov Artiom corect încadrate juridic în baza art. 325 alin. (1) Cod penal al RM, conform semnelor constitutive ale infracțiunii de corupere activă, exprimată prin **oferirea, personal unei persoane publice de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.**
24. Temeiurile pentru eliberarea de răspundere penală prevăzută de art. 53 Cod penal – instanța nu a stabilit.
25. Instanța de judecată reține că art. 325 alin. (1) Cod penal, incriminează, coruperea activă, oferirea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru acesta, pentru a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.
26. Astfel, examinând elementele constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului prin prisma normei art.325 alin.(1) Cod penal, instanța constată că, *obiectul juridic special* al infracțiunii supuse analizei îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine
27. *Obiectul material sau imaterial* al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile sau avantajele, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.
28. Prin „bunuri” se are în vedere, printre altele: semnele bănești autentice, valorile mobiliare de stat autentice alte titluri de valoare.
29. La caz, obiectul material al infracțiunii constă remunerația ilicită, exprimată prin bunuri mijloace bănești în sumă de 500 Hrivne ucrainesti.
30. Potrivit actului de învinuire, inculpatului Cavtunov Artiom i se impută faptul că, în contextul documentării unei contravenții prevăzute de art. 287³ alin. (1) Cod contravențional, ar fi introdus suma de 500 hrivne ucrainene în pașaportul său și ar fi transmis pașaportul împreună cu permisul de conducere și certificatul de înmatriculare subofițerului de patrulare Copancean ***** comunicându-i că se grăbește și nu are timp, urmărind astfel scopul de a evita documentarea și sancționarea contravențională.
31. Raportând circumstanțele descrise la conținutul normativ al art. 325 alin. (1) Cod penal, instanța urmează să stabilească sub ce modalitate alternativă a elementului material se încadrează conduita imputată, respectiv dacă aceasta constituie promisiune, oferire sau dare de bunuri ce nu se cuvin unei persoane publice.
32. Sub acest aspect, noțiunile utilizate de legiuitor au un conținut juridic distinct.
33. Prin „promisiune” se înțelege asumarea angajamentului, expres sau tacit, de a transmite în viitor bunuri, servicii sau alte avantaje necuvenite unei persoane publice, fără ca bunurile respective să fie efectiv prezentate sau puse la dispoziția acesteia la momentul exprimării voinței. În cazul promisiunii, executarea transmiterii este proiectată pentru un moment ulterior.

34. Prin „dare” se înțelege remiterea efectivă a bunurilor către persoana publică, urmată de preluarea sau acceptarea acestora de către destinatar, astfel încât bunurile ies din posesia făptuitorului și intră în sfera de stăpânire a persoanei publice. Așadar, „darea” presupune nu doar intenția de corupere și remiterea materială, ci și primirea efectivă a bunului de către funcționar.
35. Prin „oferire” se înțelege prezentarea, punerea la dispoziție sau remiterea bunurilor către persoana publică, în scopul determinării acesteia să acționeze sau să nu acționeze în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, fără a fi necesară acceptarea ori însușirea efectivă a bunurilor de către persoana publică. Elementul esențial al oferirii constă în exteriorizarea intenției de corupere prin punerea concretă a bunului la dispoziția funcționarului.
36. Prin urmare, din chiar conținutul acuzației formulate nu rezultă existența unei simple promisiuni, deoarece transmiterea banilor nu era proiectată pentru viitor, ci suma bănească ar fi fost deja plasată în documentele remise agentului constator. De asemenea, nu rezultă nici realizarea modalității de „dare”, întrucât nu se invocă faptul că persoana publică ar fi acceptat, preluat sau însușit efectiv mijloacele bănești.
37. Prin urmare, conduita descrisă de organul de urmărire penală corespunde modalității normative de „oferire” a bunurilor ce nu se cuvin, deoarece, potrivit acuzației, inculpatul ar fi pus efectiv suma de bani la dispoziția persoanei publice, prin remiterea pașaportului în care aceasta se afla, urmărind determinarea agentului constator să nu își exercite atribuțiile de serviciu privind documentarea contravenției.
38. Astfel, *latura obiectivă*, a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de oferire, personal, unei persoane publice servicii, privilegiu sau, sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.
39. În speță, inculpatului Cavtunov Artiom i se incriminează modalitatea normativă oferirea/darea personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin.
În acest sens, instanța reține că după cum a fost menționat mai sus, *oferirea* unei persoane publice de bunuri presupune prezentarea, etalarea, înfățișarea de bunuri ce nu i se cuvin persoanei publice.
40. Inițiativa oferirii, aparține corupătorului, fiind un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii conform art.325 alin.(1) Cod penal, nu importă dacă destinatarul oferirii o acceptă sau o respinge. Este suficientă realizarea oferirii, de către corupător. Oferirea trebuie să implice un caracter precis, concretizat într-o acțiune efectivă, reală, nu însă imaginară. Este suficient ca oferirea să fie inteligibilă pentru persoana interesată, care, cunoscând nuanțele relevante, să fie în situația de a-i înțelege semnificația.
41. În speță *latura obiectivă* a infracțiunii comise a fost realizată prin oferirea, unei persoane publice a unor bunuri ce nu i se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, și anume de a nu fi documentat pentru lipsa venietei, astfel inculpatul, Cavtunov Artiom, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul angajatului Inspectoratului de

Poliție Ștefan Vodă în sensul de a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute, în automobilul de serviciu, i-a oferit personal angajatului de poliție Copancean ***** 1 (una) bancnotă cu valoarea nominală de 500 Hrivne ucrainesti, cu seria și numărul EC2815445, plasându-le în pașaportul eliberat pe numele inculpatului, prezentat colaboratorului de poliție odată cu permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, cu scopul de a nu fi documentat pentru lipsa venietei, acțiuni care au fost denunțate de către angajatul poliției Copancean Serghei.

42. Instanța reține că în speță a fost demonstrată realizarea de către inculpatul Cavtunov Artiom, a acțiunilor alternative de oferire a mijloacelor bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, în vederea determinării acestora de a acționa în sensul dorit de către dânsul, și anume, pentru a-l face să realizeze acțiuni contrare în exercitarea funcției sale.
43. Potrivit actului de învinuire, fapta imputată inculpatului Cavtunov Artiom a fost calificată de către acuzare sub formele alternative ale elementului material prevăzut de art. 325 alin. (1) Cod penal, și anume „oferirea”/„darea” de bunuri ce nu se cuvin unei persoane publice.
44. Totuși, analizând circumstanțele factuale descrise în rechizitoriu și probele administrate, instanța consideră că, în speță, conduita imputată poate fi examinată exclusiv prin prisma modalității de „oferire”, fără a putea fi reținută și modalitatea de „dare”.
45. În acest sens, instanța reține că noțiunea de „dare”, în accepțiunea art. 325 Cod penal, presupune remiterea efectivă a bunurilor către persoana publică, urmată de primirea sau acceptarea acestora de către destinatar, astfel încât bunurile să intre în posesia ori sfera de stăpânire a persoanei publice. Prin urmare, pentru existența modalității de „dare” este necesar nu doar ca bunul să fie prezentat sau transmis material, ci și ca acesta să fie recepționat efectiv de către persoana publică în calitatea sa funcțională.
46. Or, din circumstanțele descrise în actul de învinuire și din declarațiile martorului Copancean Serghei rezultă că suma de 500 hrivne ar fi fost depistată în interiorul pașaportului prezentat împreună cu celelalte acte, iar imediat după observarea bancnotei, colaboratorul de poliție a sesizat organele competente și a inițiat procedura de documentare a cazului. Materialele cauzei nu relevă faptul că suma respectivă ar fi fost acceptată, însușită ori păstrată de către persoana publică în scop personal sau că aceasta ar fi manifestat o voință de primire a banilor.
47. În aceste condiții, simpla transmitere a pașaportului în interiorul căruia se afla bancnota nu echivalează, prin ea însăși, cu realizarea modalității de „dare”, atât timp cât remiterea nu a fost urmată de acceptarea efectivă a bunului de către persoana publică.
48. Prin urmare, instanța apreciază că fapta descrisă de acuzare se circumscrie exclusiv modalității de „oferire” a bunurilor ce nu se cuvin unei persoane publice, întrucât, potrivit acuzației, inculpatul ar fi pus la dispoziția agentului constatator suma de bani prin remiterea documentelor în care aceasta se afla, urmărind determinarea acestuia să nu își exercite atribuțiile de serviciu privind documentarea contravenției.

49. Astfel, instanța nu va reține și modalitatea normativă a „dării”, deoarece probele administrate nu confirmă existența unei primiri sau acceptări efective a banilor de către persoana publică, element indispensabil pentru existența acestei forme alternative a infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.
50. Potrivit art.123 alin. (2) CP, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.
51. Infracțiunea prevăzută la art. 325 alin.(1) Cod penal, este o infracțiune formală. În speță, infracțiunea se consideră consumată din momentul când mijlocele financiare au fost oferite de către Cavtunov Artiom către polițistul Copancean Serghei.
52. Latura subiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului, se exprimă prin intenția directă manifestată de acesta, la oferirea mijloacelor financiare necuvenite lui Copancean Serghei prin scopul infracțiunii urmărite și anume, să îndeplinească acțiuni contrar atribuțiilor prevăzute în exercitarea funcției, la caz să nu fie documentat pentru faptul că nu a reușit să perfecteze vinieta.
53. Infracțiunea de corupere activă se săvârșește numai cu intenție directă, făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.
54. Instanța de judecată reține că, în speță, subiectul infracțiunii stabilite de art. 325 alin. (1) CP, este persoana fizică Cavtunov Artiom, care este responsabil și care, la momentul comiterii faptei avea vârsta de 42 ani.
55. Astfel instanța de judecată, analizând probele din dosar examinate în ședința de judecată, toate circumstanțele cauzei, consideră vinovăția inculpatului Cavtunov Artiom în comiterea infracțiunii, dovedită integral.
56. La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal al R. Moldova.
57. Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.
58. Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

59. Conform art. 75 alin. (1) Cod penal: persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.
60. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii.
61. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. Adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
62. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei inculpatului, Cavtunov Artiom se va ține cont de prevederile art. 75 Cod penal.
63. În continuarea, se notează că, dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.
64. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
65. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal a RM.
66. Iar individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru, realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.
67. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
68. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de

împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

69. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.
70. Pedepsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
71. Circumstanțe atenuante în privința inculpatului conform art.76 Cod penal au fost stabilite și anume comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare.
72. Circumstanțe agravante, din rîndul celor prevăzute la art.77 Cod penal, instanța nu a reținut.
73. Referitor la personalitatea inculpatului, instanța precizează că acesta anterior n-a fost judecat (f.d.53-54), pe perioada 31.05.2009 pînă la 29.04.2025 a comis două contravenții ambele din domeniul transportului, la evidență la medicul psihiatru nu se află.(f.d.58-59)
74. Astfel, găsindu-l vinovat pe inculpatul Cavtunov Artiom de săvârșirea infracțiunii incriminate, soluționând chestiunea cu privire la tipul și mărimea pedepsei care urmează a fi stabilită inculpatului, instanța de judecată reține prin prisma art.7, 61, 75-78 Cod penal, conform criteriilor generale de individualizare a pedepsei că, pedeapsa trebuie să fie legală, personală, aplicativă și moralizatoare, egală pentru toți infractorii și inevitabilă.
75. Totodată la caz este de menționat faptul că conform art. 16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 325 al.(1) Cod penal imputată lui Cavtunov Artiom, este ușoară care se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.
76. Prin urmare reieșind din circumstanțele cauzei, instanța ajunge la concluzia de ai stabili lui Cavtunov Artiom pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale echivalentul a 50.000 lei.

Cu referire la poziția apărării

77. Contrar argumentelor invocate de partea apărării, instanța apreciază că declarațiile martorului Copancean Serghei sunt consecvente sub aspectele esențiale ale cauzei, fiind susținute de ansamblul probelor administrate și de circumstanțele obiective stabilite în cadrul cercetării judecătorești.
78. În acest sens, instanța reține că martorul a declarat constant, atât în faza de urmărire penală, cât și în ședința de judecată, că inculpatul Cavtunov Artiom a prezentat, împreună cu permisul de conducere și certificatul de înmatriculare, pașaportul în interiorul căruia se afla bancnota de 500 hrivne ucrainene, iar în contextul transmiterii actelor a comunicat că se grăbește și nu are timp. Totodată, martorul a

precizat că a perceput remiterea banilor drept o încercare de a evita documentarea contravențională pentru lipsa vinierei.

79. Instanța apreciază că aceste declarații sunt compatibile cu succesiunea cronologică a evenimentelor confirmată prin actele cauzei. Astfel, din materialele dosarului rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 21.02.2025, ora 15:10, în timp ce vinieta a fost achitată ulterior, la ora 15:21. Prin urmare, la momentul stopării automobilului și la momentul prezentării actelor către colaboratorul de poliție, inculpatul nu deținea vinieta valabilă și se afla în situația unei documentări contravenționale efective.
80. Acest aspect infirmă susținerile apărării potrivit cărora inculpatul ar fi fost deja în proces de confirmare a plății ori că documentarea contravențională ar fi devenit lipsită de obiect. Dimpotrivă, cronologia faptelor demonstrează că achitarea vinierei a avut loc ulterior constatării contravenției și după inițierea procedurii de documentare de către agentul constator.
81. Aici instanța va reține și faptul că potrivit răspunsului eliberat de către Administrația Națională a Drumurilor, din momentul generării vinierei cu nr.EVIG22102251772608 și achitarea acesteia, diferența de timp este de 1 minut între aceste două procese.
82. Instanța reține că însăși declarațiile inculpatului confirmă faptul că, în momentul transmiterii actelor, acesta i-a comunicat polițistului că „se grăbește și nu are timp”. Chiar dacă inculpatul a oferit o explicație alternativă a acestor afirmații, aprecierea sensului și contextului concret al conduitei sale urmează a fi realizată prin raportare la întregul ansamblu probator administrat.
83. În acest context, faptul că suma de 500 hrivne a fost depistată anume în interiorul pașaportului remis împreună cu actele necesare documentării contravenției, coroborat cu împrejurarea că inculpatul se afla în procedura de sancționare pentru lipsa vinierei și insista asupra faptului că se grăbește, constituie circumstanțe obiective care susțin versiunea acuzații privind caracterul intenționat al oferiții banilor.
84. Totodată, instanța apreciază că lipsa unor înregistrări audio-video nu conduce automat la concluzia inexistenței infracțiunii, atât timp cât legea procesual penală nu stabilește caracterul obligatoriu al unor asemenea mijloace tehnice pentru dovedirea infracțiunii de corupere activă. Vinovăția poate fi stabilită și prin coroborarea declarațiilor martorilor cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză.
85. Referitor la pretinsa contradicție privind vizibilitatea bancnotei în pașaport, instanța consideră că aceasta nu reprezintă o divergență esențială de natură să înlăture credibilitatea declarațiilor martorului Copancean Serghei. Circumstanța dacă marginile bancnotei erau vizibile integral sau parțial nu schimbă esența faptului constatat, și anume că bancnota de 500 hrivne a fost depistată în interiorul pașaportului remis de inculpat agentului constator.
86. Instanța reține că bancnota a fost depistată anume în interiorul pașaportului remis colaboratorului de poliție împreună cu celelalte acte necesare documentării contravenției, iar remiterea documentelor a avut loc într-un context în care inculpatul

era deja informat despre faptul că urmează a fi documentat pentru lipsa vinierei. În același timp, inculpatul a insistat asupra faptului că se grăbește și nu are timp, circumstanță care, raportată la situația concretă, susține concluzia existenței unui interes direct de evitare a răspunderii contravenționale.

87. Instanța apreciază că introducerea accidentală a unei bancnote în interiorul pașaportului, urmată de transmiterea acestuia exact în momentul documentării contravenției, reprezintă o explicație puțin verosimilă și neconfirmată prin alte mijloace de probă administrate în cauză.
88. Mai mult decât atât, instanța acordă relevanță declarațiilor martorului Copancean ***** care a indicat că, pentru documentarea contravenției constatate, a solicitat inculpatului doar permisul de conducere și certificatul de înmatriculare al mijlocului de transport, fără a cere prezentarea pașaportului străin.
89. În aceste condiții, remiterea de către inculpatul Cavtunov Artiom, din proprie inițiativă, inclusiv a pașaportului în interiorul căruia se afla bancnota de 500 hrivne, nu poate fi apreciată ca o împrejurare întâmplătoare sau lipsită de relevanță.
90. Instanța consideră că, dacă pașaportul nu era necesar procesului de documentare și nici nu a fost solicitat de agentul constator, prezentarea acestuia împreună cu celelalte acte dobândește o semnificație distinctă în contextul cauzei, mai ales în condițiile în care bancnota a fost depistată anume în interiorul documentului remis benevol polițistului.
91. Această împrejurare contrazice versiunea apărării potrivit căreia bancnota ar fi ajuns accidental în pașaport fără cunoștința inculpatului, deoarece inculpatul a ales să transmită un act care nici nu îi fusese solicitat și care conținea suma bănească respectivă.
92. Totodată, instanța apreciază că remiterea pașaportului împreună cu celelalte acte, concomitent cu afirmațiile inculpatului că „se grăbește și nu are timp”, conturează existența unei conduite orientate spre influențarea modului de exercitare a atribuțiilor de serviciu de către colaboratorul de poliție, în scopul evitării documentării contravenționale.”
93. Prin urmare, instanța apreciază că argumentele invocate de apărare reprezintă interpretări subiective ale probelor administrate și nu sunt de natură să răstoarne concluzia că, la momentul documentării contravenției privind lipsa vinierei, inculpatul a remis pașaportul în care se afla suma de 500 hrivne, urmărind determinarea agentului constator să nu își exercite atribuțiile de serviciu în legătură cu sancționarea contravențională.
94. Instanța apreciază critic și declarațiile martorilor apărării Kuznetsova Tetiana și Hrytskova Liudmyla, întrucât acestea nu infirmă în mod direct circumstanțele reținute de acuzare și nici nu exclud posibilitatea transmiterii intenționate a sumei bănești de către inculpatul Cavtunov Artiom.
95. În acest sens, instanța reține că ambele martore au declarat în mod constant că nu au observat nemijlocit interacțiunea dintre inculpat și colaboratorii de poliție în momentul transmiterii actelor. Astfel, martora Kuznetsova Tetiana a declarat expres că geamurile automobilului erau închise, că nu avea posibilitatea să vadă toate

acțiunile inculpatului și că putea observa doar parțial zona în care se aflau polițiștii, prin intermediul oglinzii retrovizoare. Totodată, aceasta a menționat că nu a auzit discuția purtată între inculpat și angajații de poliție.

96. În mod similar, martora Hrytskova Liudmyla a declarat că, în perioada în care automobilul era stopat, se afla pe bancheta din spate și utiliza în principal telefonul mobil, fără a urmări permanent acțiunile inculpatului. Aceasta a confirmat că nu a văzut dacă inculpatul a transmis bani polițiștilor și nici nu a asistat la întreaga interacțiune dintre acesta și agentul constator.
97. Prin urmare, declarațiile martorilor apărării au caracter indirect și limitat sub aspectul percepției nemijlocite a faptelor esențiale imputate inculpatului. Faptul că acestea nu au observat introducerea banilor în pașaport sau remiterea acestora către polițist nu echivalează cu inexistența acestor acțiuni, în condițiile în care însăși martorele au recunoscut că nu au avut vizibilitate completă asupra interacțiunii dintre inculpat și colaboratorii de poliție.
98. Instanța reține că lipsa percepției directe a unui fapt de către un martor nu poate constitui, prin ea însăși, o probă pozitivă a inexistenței aceluia fapt. Or, împrejurarea că martorele nu au văzut toate acțiunile inculpatului este explicată chiar de poziționarea lor în automobil, de distanța față de echipajul de poliție și de faptul că atenția acestora nu era concentrată permanent asupra discuției purtate între inculpat și agentul constator.
99. Mai mult, declarațiile martorilor apărării confirmă anumite circumstanțe esențiale ale acuzării, și anume faptul că inculpatul a preluat documentele de la Kuznetsova Tetiana, s-a apropiat singur de automobilul poliției și a remis actele colaboratorilor INSP, fără ca martorele să poată observa nemijlocit conținutul exact al documentelor sau modul concret în care acestea au fost transmise.
100. Astfel, declarațiile martorilor apărării nu înlătură și nu contrazic în mod direct constatările rezultate din declarațiile martorului Copancean ***** ci confirmă doar faptul că acestea nu au perceput integral desfășurarea evenimentelor. În consecință, instanța apreciază că aceste depoziții nu sunt de natură să creeze dubii rezonabile asupra existenței acțiunii de oferire a mijloacelor bănești imputate inculpatului.
101. Instanța apreciază ca neîntemeiate obiecțiile formulate de partea apărării referitoare la probele materiale anexate la dosar, inclusiv interpretarea fotografiilor de la filele 14–15 ale cauzei.
102. Astfel, referitor la fotografia nr. 2 de la fila dosarului 14, apărarea a susținut că din imagine nu s-ar observa existența bancnotei în interiorul pașaportului. Examinând nemijlocit fotografia respectivă în coroborare cu celelalte materiale ale cauzei, instanța constată însă că în imagine este vizibilă o porțiune a bancnotei amplasate între filele pașaportului, chiar dacă aceasta nu apare integral expusă. Împrejurarea că se observă doar un colț sau o parte redusă a bancnotei nu infirmă existența acesteia în interiorul documentului, ci dimpotrivă, confirmă faptul că bancnota era introdusă între filele pașaportului și nu poziționată la vedere în întregime.
103. Totodată, în ceea ce privește fotografia de la fila dosarului 15, instanța reține că aceasta surprinde momentul examinării pașaportului, iar din imagine rezultă că

bancnota era împăturită în două și avea dimensiuni mai mici decât filele documentului. Or, această circumstanță nu contrazice declarațiile martorului Copancean Serghei și nici nu exclude posibilitatea observării existenței bancnotei în momentul manipulării pașaportului. Faptul că bancnota era împăturită explică tocmai de ce în fotografia anterioară se observă doar o porțiune redusă a acesteia.

104. Instanța apreciază că apărarea interpretează izolat imaginile respective, fără a le corobora cu ansamblul probelor administrate, în special cu declarațiile martorului Copancean ***** care a indicat constant că bancnota a fost depistată în interiorul pașaportului remis de inculpat.
105. Subsecvent, instanța consideră lipsit de relevanță argumentul apărării referitor la faptul că procesul-verbal contravențional a fost întocmit la ora 15:26, în timp ce constatarea contravenției a avut loc la ora 15:10.
106. În acest sens, instanța reține că momentul constatării contravenției și momentul întocmirii procesului-verbal reprezintă etape procesuale distincte. Contravenția privind lipsa vinierei a fost depistată și adusă la cunoștința inculpatului imediat după stoparea automobilului, la aproximativ ora 15:10, iar procesul-verbal a fost redactat ulterior, după verificările efectuate de agentul constatator și după desfășurarea procedurii de documentare.
107. Prin urmare, împrejurarea că procesul-verbal a fost întocmit la ora 15:26 nu infirmă faptul că la momentul stopării și al transmiterii actelor inculpatul nu deținea vinieta valabilă, aspect confirmat inclusiv prin faptul că achitarea vinierei a fost efectuată abia la ora 15:21, adică ulterior constatării încălcării.
108. Astfel, cronologia faptelor confirmă că, la momentul interacțiunii dintre inculpat și agentul constatator, procedura de documentare contravențională era deja inițiată, iar inculpatul cunoștea că urmează să fie sancționat pentru lipsa vinierei, mai mult ca atât acesta în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu a contestat procesul verbal cu privire la contravenție.
109. Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto-incrimina garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.
110. Astfel instanța atestă că de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe întru probarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii imputate acestuia.
111. Instanța concluzionează că, probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta infracțională există și a fost săvârșită de inculpat. Astfel, că temeiurile invocate de apărare în scopul promovării versiunii sale lipsite de acte probatorii nu și-a găsit confirmare în cauza dată, or starea de fapt reținută și de drept apreciată în concordanță cu circumstanțele stabilite și probele administrate, atestă incontestabil că acțiunile inculpatului Cavtunov Artiom se încadrează în temeiul art.325 alin.(1) Cod penal.

Cu referire la corpurile delictive:

112. Conform art.385 alin.(1) pct.13, art.397 alin.(3) și art.162 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.
113. Ținând cont de specificul infracțiunii reținută în acțiunile inculpatului, instanța se va conduce și de prevederile art. 106 CP al RM, ce se referă la confiscarea specială și care constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri sau date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor.
114. Drept urmare, instanța va dispune confiscarea mijloacelor bănești, 1 bancnotă cu nominalul de 500 Hrivne Ucraina, recunoscută și anexat la prezenta cauză penală prin ordonanța OUP din 22.02.2025(f.d.71-72), care se păstrează la materialele cauzei, la intrarea sentinței în vigoare.

Cu referire la cheltuielile judiciare:

115. *Cu referire la solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea de la Cavtunov Artiov în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată în mărime de 2100 lei, pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.34/12-R-1202 din 16.04.2025.*
116. Potrivit art.142 alin.(1) CPP Expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sînt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.
117. Art. 143 alin. (1) CPP statuează că, Expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: 1) cauzei morții; 2) gradului de gravitate și a caracterului vătămarilor integrității corporale; 3) stării psihice și fizice a bănuیتului, învinuitului, inculpatului – în cazurile în care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau la capacitatea lor de a-și apăra de sine stătător drepturile și interesele legitime în procesul penal; 4) vârstei bănuیتului, învinuitului, inculpatului sau părții vătămate – în cazurile în care această circumstanță are importanță pentru cauza penală, iar documentele ce confirmă vârsta lipsesc sau prezintă dubiu; 5) stării psihice sau fizice a părții vătămate, martorului dacă apar îndoieli în privința capacității lor de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru cauza penală și de a face declarații despre ele, dacă aceste declarații ulterior vor fi puse, în mod exclusiv sau în principal, în baza hotărîrii în cauza dată; 6) altor cazuri cînd prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

118. Dispozițiile alin.(3) art.75 din Legea cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, nr.68 din 14.04.2016, expres stabilește că „în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală”.
119. Conform art. 227 CPP, cheltuieli judiciare sunt cheltuieli suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele:1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.
120. Conform art. 229 CPP, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Prevederile al.(2) stipulează că, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistența juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.
121. Totodată instanța de judecată concluzionează că, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi penale și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o; ca urmare, cheltuielile judiciare sunt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția sa infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.
122. Ținînd cont de prevederile legale enunțate, instanța va dispune încasarea de la Cavtunov Artiom în beneficiul statului a cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare, în mărime totală de 2100 lei.

Cu privire la măsura preventivă:

123. În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) și art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
124. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul Cernomorcenco Diana nu s-a expus asupra măsurii preventive în privința inculpatului. Analizînd materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că în privința inculpatului, Cavtunov Artiom, nu este aplicată o măsură preventivă, respectiv, instanța, nu va dispune aplicarea unei măsuri preventive în privința inculpatului.
125. Reieșind din cele expuse mai sus și conducîndu-se de prevederile art.340, 382, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală al R.Moldova, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE :

Cavtunov Artiom se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin.(1) Cod Penal și se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 50.000 (cincizeci mii) lei .

În temeiul art.64 alin. (3¹) Cod penal, se explică lui Cavtunov Artiom că, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se explică lui Cavtunov Artiom, prevederile art. 64 alin. (5) Cod penal că, în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanța de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

Se încasează de la Cavtunov Artiom, în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, în mărime de 2100(două mii o sută) lei.

În temeiul art. 106 alin. (2) Cod Penal al RM, o bancnotă cu nominalul de 500 Hrivne ucraineși seria/numărul EC2815445, care se păstrează la materialele cauzei penale, la intrarea sentinței în vigoare – urmează a fi confiscate în beneficiul statului.

Sentința cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Căușeni sediul Ștefan Vodă.

Președintele ședinței, judecător

Ciocîrtă-Rusu Olesea